

การจัดการความรู้ (KM)

สายวิชาการ

ประจำปีการศึกษา 2564

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บทนำ

การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะ ที่ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเชี่ยวชาญ ของคณะและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้ สังคมแล้วยังได้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ของอาจารย์ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การพัฒนา ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของคณะจากการ บริการวิชาการด้วย ซึ่งคณะวิทยาการจัดการ มีการดำเนินโครงการบริการ วิชาการแก่ชุมชน ท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายพื้นที่จังหวัดลำปางและลำพูน เพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง และในการบริหาร และพัฒนาให้ก้าวสู่ความสำเร็จนั้น ต้องมีการจัดการความรู้ที่จำเป็น เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และนำไปปรับใช้กับการดำเนินงานของให้บรรลุ ความสำเร็จ

ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการ จึงได้จัดโครงการการจัดการความรู้ สายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับแนว ปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการ เพื่อทำให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการบริการวิชาการ

ประเด็นความรู้

คณะวิทยาการจัดการ ได้มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 : แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

ประเด็นที่ 2 : แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการ
เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

กระบวนการดำเนินการกิจกรรม

โครงการการจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มีลักษณะของการจัดกิจกรรมในการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการโครงการการจัดการความรู้
2. ประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้/ความรู้ใหม่ และแบ่งปันความรู้ร่วมกัน
3. ดำเนินการกิจกรรมการจัดการความรู้ ได้แก่
 - การเก็บรวบรวมความรู้จากการบริการวิชาการ จากการเล่าเรื่อง (story telling)
 - การประชุมเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้ได้องค์ความรู้
4. เผยแพร่ความรู้บนเว็บไซต์คณะวิทยาการจัดการ
5. ประเมินผลการจัดการความรู้

คณะทำงานบริหารการจัดการความรู้ (KM Team สายวิชาการ)

1. ผศ.ดร.พิรภพ	จันทร์แสนโต	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร.วีรพร	สุพจน์ธรรมจารี	รองประธานกรรมการ
3. รศ.ดร.พรชนก	ทองลาด	กรรมการ
4. ผศ.กาญจนา	รัตนธีรวิเชียร	กรรมการ
5. ผศ.ดร.ขจรศักดิ์	วงศ์วิรัช	กรรมการ
6. ผศ.ดร.จตุรภัทร	วงศ์สิริสถาพร	กรรมการ
7. ผศ.ดร.จีราภรณ์	พงศ์พันธุ์พัฒนะ	กรรมการ
8. ผศ.ฐิฎกานต์	สุริยะสาร	กรรมการ
9. ผศ.ดร.ณัฐนันท์	ฐิตียาปราโมทย์	กรรมการ
10. ผศ.เบญจวรรณ	เลาลิต	กรรมการ
11. ผศ.ดร.อนุรักษ์	อาทิตย์กวิน	กรรมการ
12. อาจารย์กมลวรรณ	ทาว์น	กรรมการ
13. อาจารย์เกศณีย์	สัตตรัตน์ขจร	กรรมการ
14. อาจารย์ฐาภา	ศิริยอด	กรรมการ
15. อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	ปัญญา	กรรมการ
16. อาจารย์ ดร.ปณทัต	กัลยา	กรรมการ
17. อาจารย์ ดร.สุพรรณิ	คำวาส	กรรมการ
18. อาจารย์คณะวิทยาการจัดการทุกท่าน		กรรมการ
19. ผศ.กนกพร	เอกกะสินสกุล	กรรมการและเลขานุการ
20. อาจารย์ ดร.บัณฑิต	บุษบา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
21. อาจารย์ ดร.อารยา	อริยา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

"เรื่องเล่า"

การจัดการความรู้ (KM)

เรื่องเล่าที่ 1

ผู้เล่าเรื่อง : รศ.ดร.พรชนก ทองลาด

สาขาวิชา : การบัญชี

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลบ้านเป้า

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาชุมชน ในอดีตพื้นที่เป้าหมายเป็นแหล่งผลิตสุรากลั่นของชุมชน สังคมภูมิปัญญามาประมาณ 4 รุ่น ส่งขายยังประเทศใกล้เคียง แต่ด้วยสถานการณ์โควิดทำให้ไม่สามารถส่งขายได้ กอปรกับชุมชน มีภูมิปัญญาด้านการทำอาหาร ขนม การแปรรูปต่างๆ ทางทีมงานบริการวิชาการจึงเน้นชุมชนให้กลับมาพัฒนาภูมิปัญญาด้านอาหาร เครื่องดื่มสมุนไพรต่างๆที่มีอยู่ในชุมชน ภายใต้โจทย์คิดคือ ต้องแตกต่าง เป็นอัตลักษณ์ จนกระทั่งได้ผลิตภัณฑ์แฉ่งเกิด จากต้นทุนเดิมของชุมชนคือโรงกลั่นสุรา กลายเป็น สเปรย์น้ำย่านาง ใบเตย สกัดเย็น ธรรมชาติ 100% หนึ่งเดียวในลำปาง มีเส้นทางเดินจากหิ้งสู่ห้าง ภายใต้การประสานการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ในกลุ่มรวมพลคนอินทรีย์ ที่ตอบโจทย์ผู้บริโภคที่ต้องการผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ 100% และบูรณาการการเรียนการสอนโดย นศ.เรียนรู้ร่วมกับชุมชน เพื่อให้เข้าใจกระบวนการทำงานอย่างถ่องแท้ เข้าใจแนวคิดเชิงระบบ เช่น Timeline พัฒนาการการแปรรูปผลิตภัณฑ์ย่านางใบเตย สกัดเย็น ธรรมชาติ 100% หนึ่งเดียวในลำปาง Timelineกระบวนการวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์, Roadmap เส้นทางจากหิ้งสู่ห้าง โดยสรุป ในการบริการวิชาการครั้งนี้ จะต้อง 1)หาพันธมิตรเครือข่าย เน้นต้นเค้าเดิม ขยายเครือข่ายเพิ่ม 2)หาตัวจริงในชุมชนให้เจอ เสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขยายการทำงานร่วม 3)ต้องมีใจ ให้ใจ และแบ่งปัน เรียนรู้ และสร้างความเข้าใจร่วมในทีมและชุมชน 4) ต้องค้นหาและส่งเสริมอัตลักษณ์ของเนื้องานให้ได้ ในที่นี้คือ ราก แล้วนำมาพัฒนาจุดแข็ง ชูจุดขาย จนเกิดตลาดรองรับ ภายใต้ การมีเส้นทางพัฒนาสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

1) มีข้อสังเกตจากการจัดกิจกรรมใน รร.ผู้สูงอายุ ถ้าผู้สูงอายุท่านใด ขี้ขานค่างซอ สมาชิก จะนั่ง ตามองไกล เหมือนตรึงใจคนฟังได้ เมื่อทิมงานได้ โจทย์ในการรณรงค์การป้องกัน เผ่าระวัง หยุดเชื้อเพื่อชาติ ในสถานการณ์โควิด และให้ขยายผลสู่ชุมชนในตำบลบ้านเป้า จึงเน้นการ ค้นหาคนเด่นคนดังในตำบลบ้านเป้า ที่มีภูมิปัญญาในการขับขานวรรณกรรมค่าวซอ เมื่อค้นหาคนเด่นคนดังด้านค่าวซอเจอ ในตำบล จึงเกิดเป็นวรรณกรรมขับขาน ค่าวซอ รณรงค์การฉีดวัคซีน ต้านโควิด ซึ่งได้เปิดและเผยแพร่ในตำบลบ้านเป้า ผ่านผู้นำชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน

2) การเน้นกิจกรรมส่งเสริมความรักความสามัคคีในชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลบ้านเป้า ในสถานการณ์การจัดกิจกรรมที่รวมกลุ่มกันได้ยาก จึงเกิดเป็นการประกวดสื่อดิจิทัล ในการส่งเสริมความรักชาติ ความสามัคคี เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลบ้านเป้า และมีคลิปชนะเลิศ

เรื่องเล่าที่ 2

ผู้เล่าเรื่อง : ผศ.ดร.อนุรักษ์ อาทิตย์กวิน

สาขาวิชา : การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนระหว่างประเทศ

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จังหวัดลำปาง

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการ
ปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

เรื่องเล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จังหวัดลำปาง ซึ่งได้ทำการให้บริการวิชาการแก่
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเซรามิกจังหวัดลำปาง จำนวน 20 ราย ปัญหา
เกิดจากการที่ผู้ประกอบการประสบกับภาวะตลาดซบเซา และต้องการ
ปรับเปลี่ยนรูปแบบการขายตรงหน้าโรงงาน หน้าร้านค้า เปลี่ยนเป็นการ
ขายออนไลน์ และผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการขาดองค์ความรู้และ
ประสบการณ์การจัดจำหน่ายออนไลน์ ซึ่งในส่วนของการให้บริการวิชาการ
โดยข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้บริการวิชาการเรื่องการสร้างแบรนด์และ
การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อตอบโจทย์การขายออนไลน์และการขนส่งสินค้า
มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย/แผนการอบรม คือ หลักการพัฒนาบรรจุภัณฑ์
ทางการตลาดออนไลน์และเพื่อการขนส่ง

2. ส่วนเนื้อหา คือ การจัดองค์ความรู้ด้านเทคนิควิธีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ประเภทของบรรจุภัณฑ์และวัสดุที่เหมาะสมสำหรับการขายออนไลน์ รวมถึงการสร้างเนื้อหา เรื่องราวบนบรรจุภัณฑ์

3. เทคนิคการอบรม คือ การบรรยายทฤษฎี และกระบวนการฝึกปฏิบัติ ด้วยให้หัดวางภาพค้นแบบด้านการเขียนร่างต้นแบบบรรจุภัณฑ์ การเลือกใช้สีที่เข้ากับตัวสินค้า การฝึกหาคำเพื่อสร้างเนื้อหาให้ดึงดูดความสนใจบรรจุภัณฑ์ และการวางต้นแบบของผู้ประกอบการแต่ละราย รวมถึงการออกมานำเสนอเล่าสู่กันฟังหน้าห้องอบรม การร่วมกับวิพากษ์ และร่วมกันเสนอความคิดแบบพึ่งพาอาศัยกันและกัน

4. การประเมินผล ด้วยการตอบแบบสอบถาม และการสอบถามผู้เข้าร่วมรับบริการวิชาการ

สรุปผลจากการให้บริการวิชาการ พบว่าผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อรับบริการวิชาการ ชื่นชอบเทคนิคการฝึกปฏิบัติมากกว่าการฟังบรรยาย เนื่องจากองค์ความรู้หลายๆ อย่างนั้น สามารถหาอ่านเองได้หรือศึกษาเองได้ แต่การฝึกปฏิบัตินั้นต้องมีคนคอยแนะนำ คอยชี้แนะอยู่ใกล้ๆ เพื่อเสริมความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ

เรื่องเล่าที่ 3

ผู้เล่าเรื่อง : อาจารย์กมลวรรณ ทาวัน

สาขาวิชา : การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลวังพร้าว อำเภอเกาะคา

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

ถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการจัดเส้นทางท่องเที่ยวผ่านการจัดฐานกิจกรรมต่างๆร่วมกันกับชุมชน ร่วมกันถอดองค์ความรู้จากปราชญ์ในชุมชน เพื่อเป็นความรู้ในชุมชนต่อไป อีกทั้งร่วมกันจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผลิตภัณฑ์กลุ่มผลิตภัณฑ์เบลดเฮราดิก
บ้านกาลามังกร ตำบลกำแพง อำเภอเกาะคา
จังหวัดลำปาง

เบลดเฮราดิก

ลูกประคบเบลดเฮราดิก บ้านกาลามังกร

จุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดกลุ่มเบลดเฮราดิกขึ้นมา เริ่มจากกลุ่มชาวบ้าน
เบลดเฮราดิก มีจุดขายตรงไปตรงมา คือ เป็นโรคเรื้อรังเรื้อรัง
ประมาณ 30 ปีมาแล้ว ซึ่งชาวบ้านได้ทำไว้กับชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญใน
ให้ชาวบ้านได้รู้ถึงคุณค่าของสมุนไพร และทำให้ได้มีสุขภาพ
สุขภาพให้ชาวบ้านได้รู้ถึงคุณค่าของสมุนไพร และทำให้ได้มีสุขภาพ
ดีขึ้น และยังสามารถทำได้ที่บ้านประชาชนได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้อง
มาที่คลินิกหรือโรงพยาบาล ซึ่งสามารถทำได้ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน
ทั้งนี้เบลดเฮราดิกได้ใช้จากสมุนไพรที่มีอยู่ในท้องถิ่นของชุมชน และ
ใช้วิธีทำด้วยมือ เมล็ดข้าวโพด ลูกเดือย เมล็ดข้าวสาร และยังมีสมุนไพร
อื่นๆอีกหลายชนิด ซึ่งชาวบ้านได้ทำเป็นลูกประคบสมุนไพรขึ้นมา

ลูกประคบเบลดเฮราดิก

ส่วนประกอบ
เบลดเฮราดิก ข้าวสวย ถั่วดำ ถั่วเหลือง ถั่วแดง
ถั่วเขียว เมล็ดข้าวโพด ลูกเดือย พืชมะรุต พืชมะ
การบูร เกลือ หอม

ช่องทางการติดต่อ
โทรศัพท์ 095-4913991
084-9639857, 092-6740988
ID : 0954913991
เฟซบุ๊ก : วิทยาลัยเกษตรกรรม
และประมงลำปาง
บ้านกาลามังกร

เรื่องเล่าที่ 4

ผู้เล่าเรื่อง : อาจารย์ฐาณูร ศิริยอด

สาขาวิชา : การจัดการโลจิสติกส์และธุรกิจระหว่างประเทศ

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลดงดำ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสู่ชุมชนผ่านการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ พร้อมรับฟังปัญหาและความคิดเห็นของชาวบ้านในชุมชน และการอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นระยะ จากนั้นร่วมกันพัฒนาผลผลิตและปรับให้ตรงกับความต้องการของตลาดตามกลุ่มของลูกค้าอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการพร้อมกับชาวบ้านในชุมชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจจากการปฏิบัติจริงร่วมกันในลักษณะของโค้ชชิ่ง (Coaching) และถอดบทเรียนแต่ละครั้งอย่างสม่ำเสมอ

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่ออนุรักษ์พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

กระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น คณะทำงานจะเริ่มกระบวนการถ่ายทอดความรู้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นจากความรู้พื้นฐานไปสู่การปฏิบัติที่ยากขึ้นตามลำดับ โดยการใช้การอธิบายร่วมกับตัวอย่างจากปราชญ์ชาวบ้าน การลงมือปฏิบัติ การสาธิตให้ดูแบบอย่าง ซึ่งผู้รับการถ่ายทอดจะสามารถสอบถามสิ่งที่สงสัยได้ แต่เนื่องจากผู้ปฏิบัติบางส่วนเป็นผู้สูงอายุ ดังนั้นผู้สอนจึงสาธิตอย่างละเอียดเป็นรายบุคคล จากนั้นมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้ให้อยู่ในรูปแบบของแหล่งข้อมูลที่สามารถนำเสนอได้ง่าย เพื่อสร้างความยั่งยืน และสร้างเป็นบทเรียนหรือหลักสูตรสำหรับเยาวชนและผู้สูงอายุในท้องถิ่นให้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนได้ต่อไป

เรื่องเล่าที่ 5

ผู้เล่าเรื่อง : อาจารย์ ดร.วีรพร สุพจน์ธรรมจารี

สาขาวิชา : บริหารธุรกิจ (การตลาด)

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลดงดำ อำเภอสี จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

“หัวใจของการทำงานกับคนในพื้นที่ตำบลดงดำ คือ การวางแผนการดำเนินงานที่เริ่มจากฐานศูนย์ ซึ่งหมายถึง การไม่ยึดติดว่าจะต้องไปทำกิจกรรมอะไรให้แก่ชุมชน แต่จะเริ่มจากศึกษาก่อนว่าชุมชนต้องการอะไร” ดังนั้นก่อนที่จะวางแผนทำกิจกรรมจะเริ่มจากการศึกษาบริบทของชุมชน ค้นหาความต้องการและศักยภาพของชุมชนก่อนเสมอ

จากการทำงานในพื้นที่ตำบลดงดำมาเป็นระยะเวลา 4 ปี พบว่า ตำบลดงดำมีผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นได้แก่ผ้าฝ้ายทอยกดอกซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่มีการสืบทอดมาอย่างยาวนาน และในตำบลยังมีปราชญ์ด้านการทอผ้าคือแม่ครูสุกันทา ดั่งวงอ้าย หรือ แม่ครูดั่ง ซึ่งได้รับการยอมรับจากคนทั้งในพื้นที่และต่างพื้นที่ ในการเชิญให้เป็นวิทยากรอบรมให้ความรู้เรื่องการทอผ้า นอกจากนี้ก็ยังมีในเรื่องของความเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง คนในชุมชนจะมีความสามัคคี มีความกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ซึ่งสังเกตได้จากทุกครั้งที่คณะทำงานได้ลงพื้นที่ คนในชุมชนจะให้ความร่วมมือในการมาเข้าร่วมเพื่อบอกกล่าวถึงปัญหาและความต้องการที่อยากได้รับการพัฒนาและการส่งเสริมสนับสนุนจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อย่างไรก็ตามด้วยอาชีพหลักของคนในพื้นที่ คือ การทำนา ทำสวน ทำไร่ เมื่อมีเวลาว่างจึงมารวมกลุ่มทอผ้าเพื่อหารายได้เสริมให้แก่ครอบครัว ดังนั้นในการดำเนินงานคณะทำงานจะให้ความสำคัญกับคนในชุมชนเป็นหลัก ในเรื่องของการกำหนดช่วงเวลาที่ว่างพร้อมกัน เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน

นอกจากนี้คือ ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม หรือมีการอบรม ทางคณะทำงานจะเชิญผู้บริหารจากเทศบาลมาเป็นประธานในการเปิดงานเสมอ เพื่อเป็นการให้เกียรติและเป็นการบอกกล่าวว่าคุณค่าของคณะวิทยาการจัดการได้ลงพื้นที่และมาทำกิจกรรมใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชน ทำให้บางครั้งก็จะมีโอกาสได้ทำงานเพื่อชุมชนร่วมกับเทศบาล เช่น การจัดกิจกรรมรู้รักสามัคคี และจิตอาสาลงพื้นที่เพื่อเยี่ยมเยียนและมอบเครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ

สิ่งสำคัญที่คณะทำงานได้จัดทำหลังจากการจัดกิจกรรมคือ การประเมินผล การให้บริการวิชาการ เช่น หลังจากการอบรมให้ความรู้เรื่องการทำผ้า การจักสาน การตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผู้เข้ารับการอบรมจะมอบชิ้นงานที่ได้ทำด้วยตนเองให้แก่คณะทำงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการเรียนรู้ พร้อมกันนี้คณะทำงานก็จะรับฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เข้ารับการอบรมเพื่อนำมาปรับปรุงการให้บริการวิชาการในครั้งต่อไปให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

สุดท้ายคือ ประสพการณ์ที่ได้จากการลงพื้นที่ที่จะถูกรวบรวมเพื่อนำมาบูรณาการกับการเรียนการสอน และการทำวิจัย เช่น ในรายวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ ผู้สอนจะนำนักศึกษาไปร่วมลงพื้นที่ให้บริการวิชาการด้วย เพื่อให้นักศึกษาได้เห็นถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการและกลับมาจัดทำโครงการในพื้นที่ที่นักศึกษาสนใจได้ นอกจากนี้ในรายวิชาประเด็นสำคัญทางการตลาด ผู้สอนจะมอบหมายให้นักศึกษาเลือกพื้นที่และสินค้าที่นักศึกษาสนใจให้บริการวิชาการ เมื่อนักศึกษาได้โจทย์จากพื้นที่แล้ว ผู้สอนจะสอนให้ใช้กระบวนการวิจัยในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา และฝึกให้นักศึกษาจัดทำเป็นรูปเล่มรายงานเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเมื่อนักศึกษามีทักษะการทำวิจัยเชิงคุณภาพแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในรายวิชาการวิจัยการตลาด

ในเทอมถัดไปได้มีโอกาสมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กระบวนการให้บริการวิชาการ

เรื่องเล่าที่ 6

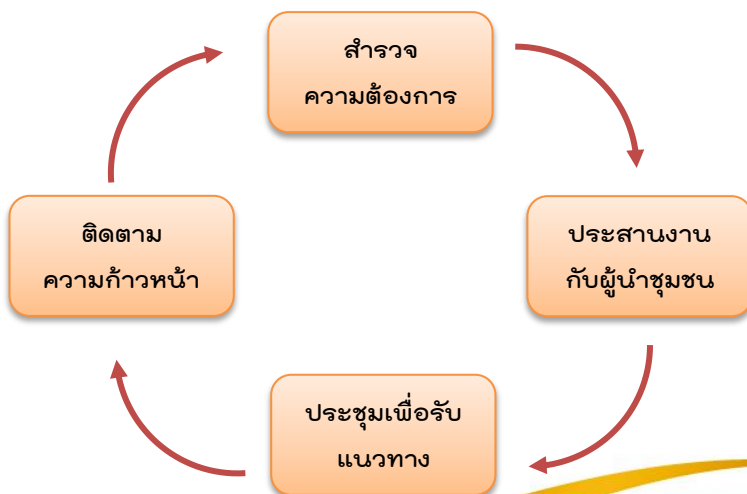
ผู้เล่าเรื่อง : ผศ.ดร.จตุรภัทร วงศ์สิริสถาพร

สาขาวิชา : การบัญชี

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : อำเภอสี จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

1. ก่อนบริการวิชาการต้องลงพื้นที่สำรวจความต้องการของชุมชนก่อนเสมอ
2. ประสานงานกับผู้นำชุมชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ประชุมเพื่อรับแนวทางที่ต้องการจริงๆ เพื่อหามติเรื่องนั้นๆ ร่วมกัน
4. ติดตามความก้าวหน้าในเรื่องนั้นๆ เป็นระยะ

เรื่องเล่าที่ 7

ผู้เล่าเรื่อง : อาจารย์เกษณีย์ สัตตรัตน์ขจร

สาขาวิชา : การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลนาแสง อำเภอกะลา จังหวัด
ลำปาง

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการ
ปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นพันธกิจหนึ่งของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยปี 2564 ได้ให้บริการวิชาการในพื้นที่ตำบลนาแสง อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีกับองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสงและชุมชนในพื้นที่ให้เกิดความเข้มแข็งในการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยมีแนวปฏิบัติในการดำเนินการจัดทำกิจกรรม กับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเสมอ โดยมี แนวทางในการบริการวิชาการแก่สังคมและชุมชน ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ดังนี้

กระบวนการจัดการความรู้

1. มีการประชุมกรรมการและทีมงานโครงการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยสู่ตำบล สร้างรากแก้วให้ประเทศ (U2T) ในการกำหนดองค์ความรู้ที่จะดำเนินการถ่ายทอดให้กับชุมชน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมกับชุมชน โดยชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการกำหนดองค์ความรู้ที่ต้องการพัฒนา ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน ผ่านกระบวนการบริการวิชาการ

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ โดยการจัดประชุมหารือเสนอแนะร่วมกันเพื่อทบทวนกระบวนการดำเนินงานไปสู่การถ่ายทอดองค์ความรู้ในรูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมและชุมชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาให้เกิดผลสำเร็จสูงสุดแก่ชุมชน

3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบบันทึกความรู้และรวบรวมข้อมูลเอกสารเพื่อจัดที่ได้จากการบริการวิชาการให้กับชุมชน

4. การแลกเปลี่ยนความรู้ ประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ ในการจัดกิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคมและชุมชน ในโครงการที่อาจารย์ในสาขาวิชามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อนำจุดเด่นที่เป็นข้อสังเกตมาเผยแพร่ให้แก่อาจารย์ที่เข้าร่วมประชุมเกิดแนวคิดใหม่ๆ เพื่อต่อยอดการบริหารงานวิจัยให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคมและชุมชน

5. การเรียนรู้ ติดตามการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อนำกลับมาทบทวนและวางแผนการดำเนินงานต่อไป

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ในการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นจากงาน
บริการวิชาการมีการนำความรู้จากการเรียนการสอนในรายวิชาสาขาวิชา
การท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านคัมภีร์โบราณ การจัดหมวดหมู่
ของโบราณวัตถุภายในวัด รวมถึงการทำทะเบียนประวัติติดและถ่ายรูป
จัดทำเป็นรูปเล่ม เป็นการเก็บข้อมูลภูมิปัญญาชุมชนไม่ให้สูญหายโดยใช้
กระบวนการจากหลักวิชาการ

เรื่องเล่าที่ 8

ผู้เล่าเรื่อง : ผศ.ฉันทิภาภรณ์ สุริยะสาร

สาขาวิชา : การบัญชี

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : อำเภอสี จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

“การอบรมบัญชีครัวเรือน อำเภอสี จังหวัดลำพูน”

การดำเนินโครงการบริการวิชาการด้วยองค์ความรู้จากอาจารย์ในสาขาวิชาการบัญชีที่มาจากความรู้ความสามารถเฉพาะด้านการบัญชี อาจารย์ทรมีโอกาสได้ลงพื้นที่จริงเพื่อให้บริการความรู้จัดทำบัญชีครัวเรือน เพื่อส่งเสริมหรือแก้ปัญหาให้แก่ชุมชนด้านการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการบริการวิชาการทำให้ทราบถึงบริบทของชุมชนว่าการที่จะให้ชุมชนจดบันทึกบัญชีครัวเรือนเป็นไปได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากผู้ที่ส่งมาอบรมส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุ บางคนไม่สามารถอ่านหนังสือหรือเขียนหนังสือได้ บางคนมีปัญหาเรื่องสายตา หรือบางพื้นที่เป็นชุมชนเผ่ากระเหรี่ยง ทำให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสาร

อาจารย์สาขาบัญชีทุกท่านสามารถนำบริบทกลับมาในการแก้ไขปัญหา แล้วนำมาประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและบริหารจัดการ การเพิ่มการอบรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อพื้นที่ชุมชนและชาวบ้านให้ได้ประโยชน์สูงสุด

50

20

10

ซึ่งประเด็นในการแก้ไขปัญหามีดังนี้

1) เตรียมความพร้อมก่อนการออกไปอบรมในพื้นที่ เช่น พื้นที่ที่มีผู้สูงอายุมาก ๆ ก็จะทำให้นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีออกไปกับอาจารย์เพื่อช่วยจัดบันทึกรายการบัญชี

2) สมุดบัญชีครัวเรือนถูกออกแบบ เพื่อให้ง่ายต่อการจดบันทึก เช่น การออกแบบสมุดให้มีขนาดเท่ากับปฏิทิน ใช้ช่องแบ่งออกเป็นสี่ให้สามารถแยกแยะรายรับ-รายจ่ายได้ง่าย

3) การจดบันทึกมีปัญหา ทางสาขาวิชาออกแบบโดยการใส่สติ๊กเกอร์แทนจำนวนเงิน 10 บาท 20 บาท 50 บาท 100 บาท และ 500 บาท

ซึ่งกระบวนการดังกล่าว ส่งผลให้กิจกรรมที่สาขาวิชาได้นำไปจัดการอบรมบริการวิชาการ ซึ่งเป็นประโยชน์และตรงกับความต้องการของชุมชนทำให้คนในชุมชนที่ร่วมกิจกรรมเล็งเห็นขีดความสามารถของบุคลากรในสาขาวิชาที่จะช่วยส่งเสริมและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในชุมชนเกิดความเข้มแข็งขึ้นได้ จึงส่งผลให้เกิดความร่วมมือ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันอยู่เสมอ

เรื่องเล่าที่ 9

ผู้เล่าเรื่อง : ผศ.เบญจวรรณ เลาลลิต

สาขาวิชา : นิเทศศาสตร์

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : อำเภอสี จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการพื้นที่ตำบลสี อ.สี จังหวัดลำพูน (ชุมชนบ้านกลาง สวนสามแสน) ใช้หลักการ PDCA มาใช้ในการดำเนินงาน

(Plan) เป็นการดำเนินการวางแผนงานการบริการวิชาการ ตามโครงการยุทธศาสตร์ ม.ราชภัฏลำปาง(โครงการรัฐรักสามัคคี พัฒนาคุณภาพชีวิตฯ) เกิดมาจากการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนบ้านกลางและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนคนบ้านกลาง เริ่มต้นจากการประเมินสถานการณ์บริบทชุมชน การศึกษาความต้องการของชุมชน การวางแผนการทำงานให้ตรงความต้องการของสภาพและศักยภาพของชุมชนบ้านกลาง

(Do) เป็นการดำเนินงานกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ ชุมชนบ้านกลาง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เทศบาลตำบลสี เพื่อให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ จัดการอบรมด้านต่างๆให้กับชุมชน เช่น การทำถั่วเน่าแผ่น ถั่วเน่าเมอะ การทำกิมจิ การทำสลัดโรล และการทำข้าวแต๋นน้ำแตงโม การออกแบบผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ประสพการณ์กับชุมชน รวมทั้งการปรับปรุงอาคารจำหน่ายผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชน โดยนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของชุมชน จนทำให้เกิดเป็นสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน ชื่อ "ตลาดสามแสนรักโลก" โดยมีพิธีเปิดตลาดโดยนำอำเภอสี เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2565 เปิดจำหน่ายเป็นประจำทุกวันเสาร์ เวลา 13.00น.-17.00น. จนเกิดผลกระทบต่อชุมชนที่มีประเมินได้อย่างชัดเจน

(Check) ได้มีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ และติดตามตรวจสอบผลของการเปิดตลาด การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน และ มีการทบทวนผลการดำเนินงานด้วยขบวนการ AAR (After Action Review) เพื่อทราบถึงความสำเร็จและข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาต่อไป

(Action) นำเอาผลของการดำเนินมาวิเคราะห์หาแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และวางแผนการทำงานต่อไปในอนาคต รวมทั้งนำข้อมูลมาจัดทำโครงการเสนองบประมาณของปีต่อไป

เรื่องเล่าที่ 10

ผู้เล่าเรื่อง : อาจารย์ ดร.อัจฉรา เมฆสุวรรณ

สาขาวิชา : การจัดการ

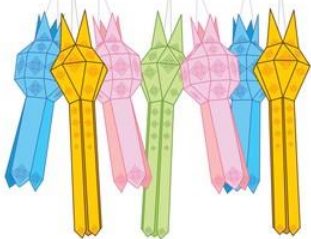
สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

การลงพื้นที่บริการวิชาการ U2T บ่อแฮ้ว เริ่มจากศึกษาความต้องการของชุมชน เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้หลักหรือรายได้เสริมจากฐานความรู้ทางวิชาชีพที่มีของชาวบ้านในชุมชน

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

พื้นที่บ่อแฮ้วมีการสืบสานการแขวนโคมลานนาในทุกปีจะมีการแขวนโคมในประเพณีทางศาสนา จึงมีการสอนทำโคมลานนาที่สามารถไปต่อยอดเป็นอาชีพ

เรื่องเล่าที่ 11

ผู้เล่าเรื่อง : อาจารย์ ดร.สุพรรณิ คำวาส

สาขาวิชา : การบัญชี

สถานที่/พื้นที่ในการบริการวิชาการ : ตำบลศรีวิชัย อำเภอสี จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

“การคัดสรรครอบครัวเมื่อได้รับการส่งเสริมอาชีพ”

ปัญหาที่พบ : เมื่อมีการส่งเสริมอาชีพเลี้ยงไก่ไข่และเลี้ยงปลาตก ปัญหาที่พบคือจะไม่สามารถส่งเสริมได้ทุกครอบครัว เนื่องจากความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์และกำลังทรัพย์ในการเลี้ยงดู เนื่องจากการเลี้ยงไก่จะต้องมีความพร้อมในเรื่องกำลังทรัพย์ในการซื้ออาหารไว้ให้ไก่ และคอกในการเลี้ยงต้องได้มาตรฐาน ซึ่งต้องใช้กำลังทรัพย์พอสมควร และปลาตกก็เช่นกัน และในการนำไปเลี้ยงนั้นจะมีการติดตามดูว่ามีผลผลิตให้กับครัวเรือนเท่าไร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมต่อไปในอนาคต ดังนั้นครอบครัวที่ได้รับการส่งเสริมจึงต้องมีความพร้อม เมื่อเป็นเช่นนี้จะต้องมีการดำเนินการคัดเลือกรอบครัวที่พร้อม ปัญหาเราไม่สามารถทราบได้ว่าครอบครัวไหนพร้อม ดังนั้น คณะฯ จึงมีการประชุมและใช้แนวทางดังนี้

วิธีการแก้ปัญหา : คณะฯ กำหนดหมู่บ้านและเชิญผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการคัดเลือกในการส่งเสริมอาชีพฯ เข้าร่วมประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์และให้ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้คัดเลือกที่พร้อมโดยมีกำหนดให้ 10 ครอบครัวต่อหมู่บ้าน โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- 1) มีความพร้อมทางด้านทุนทรัพย์
- 2) มีคอกที่สร้างได้มาตรฐานและบ่อเลี้ยงปลาที่มีอยู่ในครัวเรือน
- 3) พร้อมให้คณะฯ เข้ารับการตรวจประเมิน
- 4) มีความพร้อมในการจดยรายได้ รายรับ-รายจ่าย
- 5) สามารถเข้าร่วมอบรมและประชุมได้

เมื่อผู้ใหญ่บ้านทราบถึงเกณฑ์การคัดสรรค์ดำเนินการเลือกครอบครัวที่พร้อม
เพื่อส่งเสริมอาชีพต่อไป

สิ่งที่ค้นพบนอกเหนือการส่งเสริม

- 1) ชาวบ้านศึกษาวิธีการเลี้ยงและสามารถเสริมอาหารให้ไก่และลดต้นทุนใน
การซื้ออาหารได้
- 2) ชาวบ้านที่เลี้ยงนำไปมารับประทานเหลือเก็บขายเป็นรายได้ให้กับตนเอง
- 3) ชาวบ้านมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเลี้ยงให้กันและกันก่อให้เกิด
ความรักและสามัคคีในหมู่บ้าน

"ແກ່ນຄວາມຮູ້/
ບຸກຄວາມຮູ້"

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565
 ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี
 การปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

แก่นความรู้	ขุมความรู้
1. รู้หลักการบริการ วิชาการ (Understanding the Principle of Academic Services)	1. ทบทวนความสำเร็จและความล้มเหลวของการบริการ วิชาการที่ผ่านมา 2. สำรวจความต้องการ/ปัญหาชุมชนที่แท้จริง 3. ค้นหาต้นทุนทุกมิติ 4. ศึกษาคู่มือบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยก่อนจัดทำ แผนบริการวิชาการ 5. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ 6. ดำเนินงาน 7. ประเมินผลความสำเร็จ 8. จัดทำรายงานผล
2. ใช้เทคนิควิธีการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ ที่หลากหลาย (A variety of Knowledge- Conveying Methods)	1. เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน 2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากเรื่องง่ายไปเรื่องยาก 3. ใช้วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์จริง หรือบุคคลที่ ประสบความสำเร็จ 4. สอนให้ชุมชนใช้ทักษะกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ 5. จัดทำวิจัยควบคู่เพื่อแก้ไขปัญหา 6. ใช้เครื่องมือ/ช่องทางสื่อสารที่ทันสมัย สามารถเข้าถึง ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7. ศึกษาหาความรู้/อาศัยความร่วมมือจากต่างคณะหรือต่าง หน่วยงาน ในการนำเทคโนโลยีมาทดลองใช้กับพื้นที่

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565
 ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี
 การปฏิบัติจากการบริการวิชาการ (ต่อ)

แก่นความรู้	ขุมความรู้
3. เน้นการบูรณาการ (Emphasis on Integration)	1. บูรณาการบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอน 2. บูรณาการบริการวิชาการกับการวิจัย 3. บูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์ต่างสาขา ต่างคณะ ต่างหน่วยงาน
4. สร้างเครือข่ายและ ความสัมพันธ์ (Building Network and Relationship)	จัดทำบันทึกข้อตกลง/ความเข้าใจ/ความร่วมมือด้านบริการ วิชาการแก่ชุมชน ภาครัฐ เอกชน เช่น อบท. อบต. อบจ. ฯลฯ
5. สร้างแรงจูงใจและ ให้ความสำคัญ (Motivation and Pay Attention)	1. ให้รางวัลและผลตอบแทนแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานได้ดี เพื่อเป็น กำลังใจพร้อมเป็นตัวอย่างให้แก่สมาชิกคนอื่น ๆ 2. ยกย่องชมเชยผู้ปฏิบัติงาน 3. หากิจกรรมพิเศษให้ชุมชนมีการออกร้านนำเสนอผลงานตัวเอง 4. จัดกิจกรรมบริการวิชาการอย่างมีความสุข เหมือน ครอบครัวเครือญาติ 5. ลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการ

เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

แก่นความรู้	ขุมความรู้
1. การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)	การบ่งชี้ความรู้เป็นกระบวนการค้นหา หรือกำหนด และ จำแนกความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่นั้น ๆ ว่ามีความรู้ อะไรอยู่บ้าง อยู่ที่ใคร รูปแบบใด โดยให้ชุมชน กลุ่มคน ผู้สืบทอด หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม ในกระบวนการ บริการวิชาการ เช่น การจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม ตำบลวังพร้าว
2. การสร้างและแสวงหา ความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)	การสร้างและแสวงหาความรู้ เป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และสร้างความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ทั้งภายในและ ภายนอกชุมชนมากลั่นกรองเพื่อสร้างองค์ความรู้ และสร้าง คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบทอดและ สงวนรักษาศิลปวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ ให้คงอยู่ผ่าน รูปแบบต่าง ๆ เช่น การวิจัย การประชุม การอภิปราย เวที สนทนา เช่น โครงการเสวนาวิถีถิ่น วิถีญา ผืนผ้าและ เครื่องเงินสกุลช่างลำปาง

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการ

เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

แก่นความรู้	ขุมความรู้
3. การจัดเก็บและเข้าถึงความรู้ (Knowledge Storage and Access)	การจัดเก็บและเข้าถึงความรู้ เป็นกระบวนการจัดเก็บความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บ และเข้าถึงความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ และยังเป็นฐานความรู้ที่สำคัญในอนาคต อาจทำในรูปแบบของ หนังสือ ตำรา ภาพถ่าย วีดีทัศน์ ระบบฐานข้อมูล เช่น หนังสือแผนที่ทางวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง หนังสือมรดกทางวัฒนธรรม 8 วิถี จังหวัดลำปาง หนังสือพัฒนาการและประวัติศาสตร์เครื่องปั้นดินเผาลำปาง รายงานวิจัยเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ใหม่จากทุนทางวัฒนธรรมจังหวัดลำปางยุคล้านนา
4. การเรียนรู้ (Learning)	บูรณาการบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ากับการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาต่าง ๆ หรือ จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การฝึกอบรมทางศิลปวัฒนธรรม เช่น โครงการศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเงินสกุลช่างลำปางสู่การเพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์ด้วยอัตลักษณ์ท้องถิ่น กิจกรรม “การถ่ายทอดอัตลักษณ์และเทคนิคการต่อยอดจนลายเครื่องเงินสกุลช่างลำปาง”

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565
 ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการ
 เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

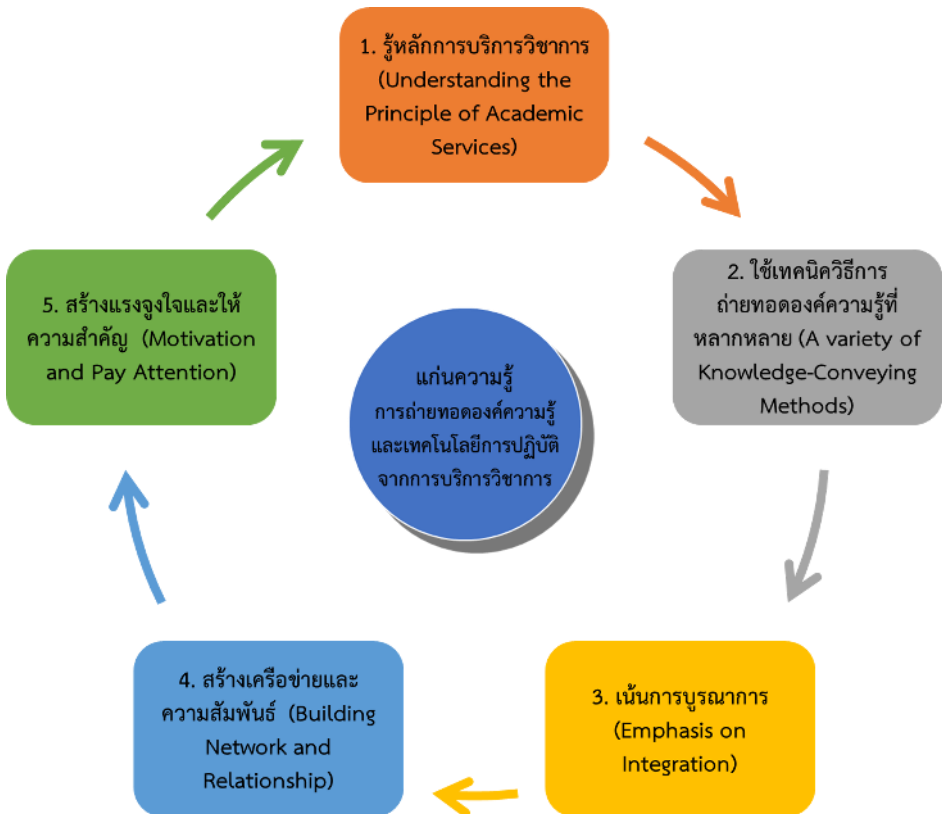
แก่นความรู้	ขุมความรู้
5. การแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing)	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปัน เผยแพร่ กระจาย ถ่ายโอน ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ สู่สาธารณชน ผ่านสื่อที่หลากหลาย เช่น การจัดบรรยาย การจัด นิทรรศการ เว็บไซต์ เฟสบุ๊ก ยูทูบ และดีท็อก เป็นต้น
6. การประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge Application)	การประยุกต์ใช้ความรู้เป็นกระบวนการที่นำความรู้ทาง ศิลปวัฒนธรรมไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ และ ก่อให้เกิดคุณค่าหรือมูลค่าจากศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้น เช่น การนำไปใช้เพื่อการท่องเที่ยว การนำไปใช้เพื่อการแสดง เป็นต้น

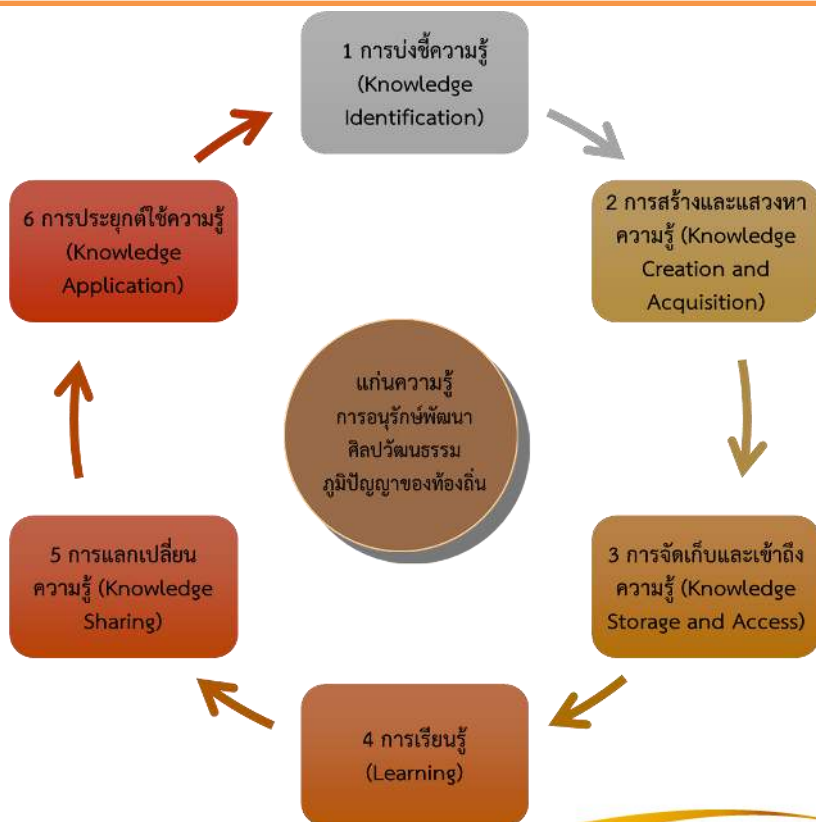

"โมเดล"

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565
ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ
เทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

การจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี 2565
ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการ
เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

"การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการทำ KM

ไปใช้ประโยชน์ ปี 2565

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง”

1

น้อยที่สุด

2

น้อย

3

ปานกลาง

4

มาก

5

มากที่สุด

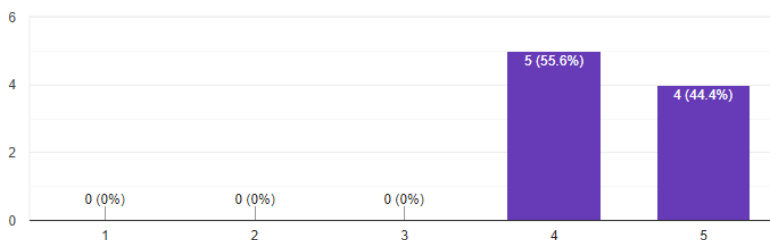
ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ เทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ

1. รู้หลักการบริการวิชาการ (Understanding the Principle of Academic Services)

- ทบทวนความสำเร็จและความล้มเหลวของการบริการวิชาการที่ผ่านมา
- สำรวจความต้องการ/ปัญหาชุมชนที่แท้จริง
- ค้นหาต้นทุนทุกมิติ
- ศึกษาคู่มือบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยก่อนจัดทำแผนบริการวิชาการ
- เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ
- ค่าเงินงาน
- ประเมินผลความสำเร็จ
- จัดทำรายงานผล

คำตอบ 9 ข้อ

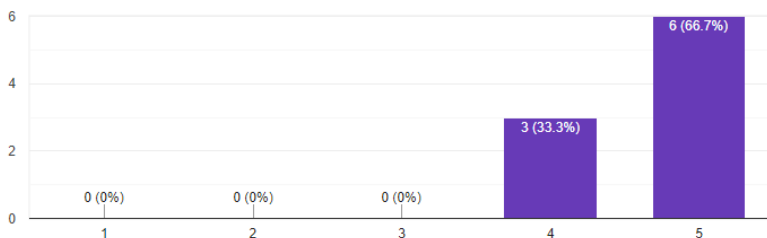

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ เทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ (ต่อ)

2. ใช้เทคนิคการถ่ายทอดความรู้ที่หลากหลาย (A variety of Knowledge-Conveying Methods)

- เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน
- จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากเรื่องง่ายไปเรื่องยาก
- ใช้วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์จริง หรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จ
- สอนให้ชุมชนใช้ทักษะกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์
- จัดทำวิจัยควบคู่เพื่อแก้ไขปัญหา
- ใช้เครื่องมือ/ช่องทางสื่อสารที่ทันสมัย สามารถเข้าถึงชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ศึกษาหาความรู้ด้านความร่วมมือจากต่างคณะหรือต่างหน่วยงาน ในการนำเทคโนโลยีมาทดลองใช้กับพื้นที่

คำตอบ 9 ข้อ

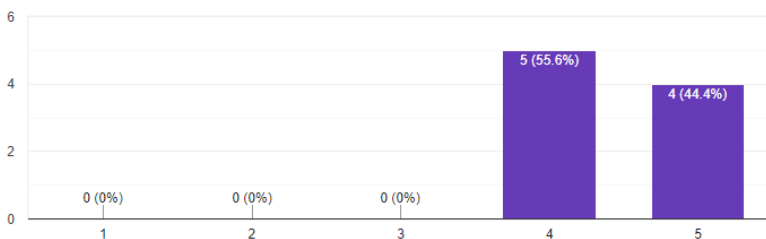
ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ เทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ (ต่อ)

3. เน้นการบูรณาการ (Emphasis on Integration)

 คัดลอก

- บูรณาการบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอน
- บูรณาการบริการวิชาการกับการวิจัย
- บูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์ต่างสาขา ต่างคณะ ต่างหน่วยงาน

คำตอบ 9 ข้อ

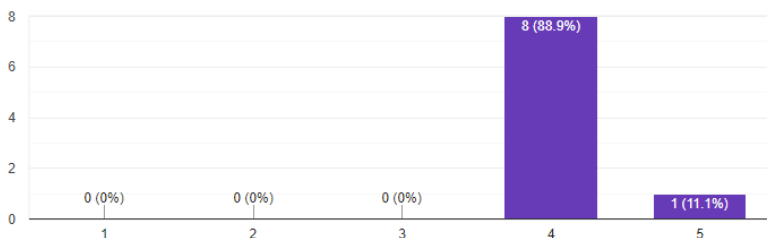
ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ เทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ (ต่อ)

4. สร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์ (Building Network and Relationship)

จัดทำบันทึกข้อตกลง/ความเข้าใจ/ความร่วมมือด้านบริการวิชาการแก่ชุมชน ภาครัฐ เอกชน เช่น
อปท. อบต. อบจ. ฯลฯ

คัด
ลอก

คำตอบ 9 ข้อ

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ เทคโนโลยีการปฏิบัติจากการบริการวิชาการ (ต่อ)

5. สร้างแรงจูงใจและให้ความสำคัญ (Motivation and Pay Attention)

-ให้รางวัลและผลตอบแทนแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานได้ดี เพื่อเป็นกำลังใจพร้อมเป็นตัวอย่างให้แก่สมาชิกคนอื่น ๆ

คัด
ลอก

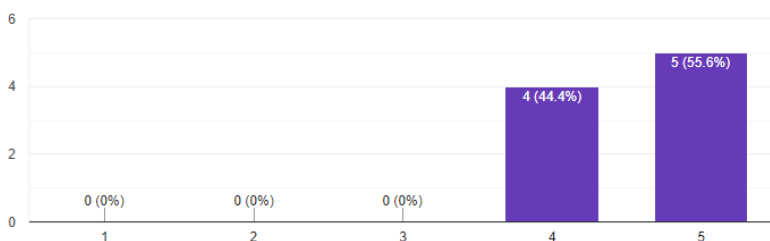
-ยกย่องชมเชยผู้ปฏิบัติงาน

-หากิจกรรมพิเศษให้ชุมชนมีการออกร้านนำเสนอผลงานตัวเอง

-จัดกิจกรรมบริการวิชาการอย่างมีความสุข เหมือนครอบครัวเครือญาติ

-ลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

คำตอบ 9 ข้อ

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

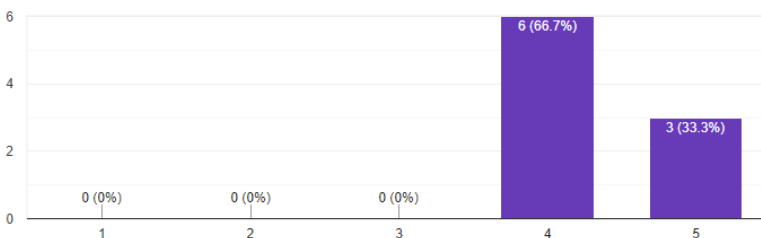
ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

1. รู้หลักการบริการวิชาการ (Understanding the Principle of Academic Services)

คัด
ลอก

การบ่งชี้ความเป็นกระบวนการค้นหา หรือกำหนด และจำแนกความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่นั้น ๆ ว่ามีความรู้ะไรอยู่บ้าง อยู่ที่ไหน รูปแบบใด โดยให้ชุมชน กลุ่มคน ผู้สืบทอด หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม ในกระบวนการบริการวิชาการ เช่น การจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ตำบลวังพร้าว

คำตอบ 9 ข้อ

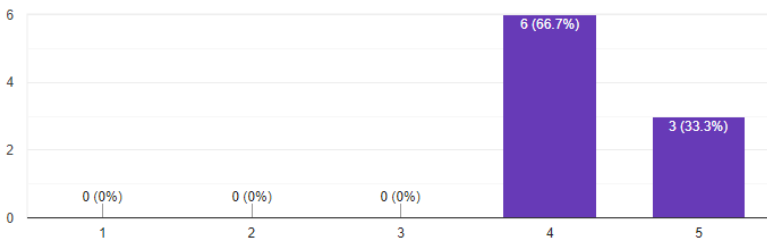
ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)

คัด
ลอก

การสร้างและแสวงหาความรู้ เป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และสร้างความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมากลั่นกรองเพื่อสร้างองค์ความรู้ และสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบทอดและสงวนรักษาศิลปวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ ให้คงอยู่ผ่านรูปแบบต่าง ๆ เช่น การวิจัย การประชุม การอภิปราย เวทีสนทนา เช่น โครงการเสวนาวิถีถิ่น วิถีภาษา ผืนผ้าและเครื่องเงินสกุลช่างลำปาง

คำตอบ 9 ข้อ

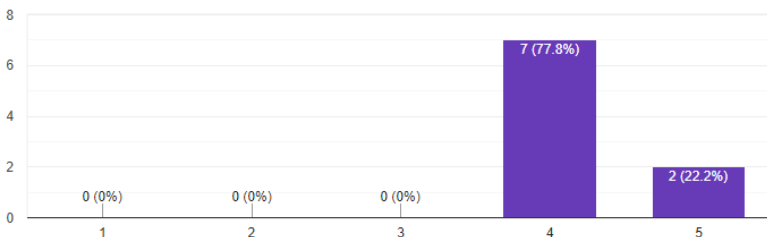
ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

3. การจัดเก็บและเข้าถึงความรู้ (Knowledge Storage and Access)

คัด
ลอก

การจัดเก็บและเข้าถึงความรู้ เป็นกระบวนการจัดเก็บความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บ และเข้าถึงความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ และยังใช้เป็นฐานความรู้ที่สำคัญในอนาคต อาจทำในรูปแบบของ หนังสือ ตำรา ภาพถ่าย วีดิทัศน์ ระบบฐานข้อมูล เช่น หนังสือแผนที่ทางวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง หนังสือมรดกทางวัฒนธรรม 8 วิถี จังหวัดลำปาง หนังสือพัฒนาการและประวัติศาสตร์เครื่องปั้นดินเผาลำปาง รายงานวิจัยเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ใหม่จากทุนทางวัฒนธรรมจังหวัดลำปางยุคล้านนา

คำตอบ 9 ข้อ

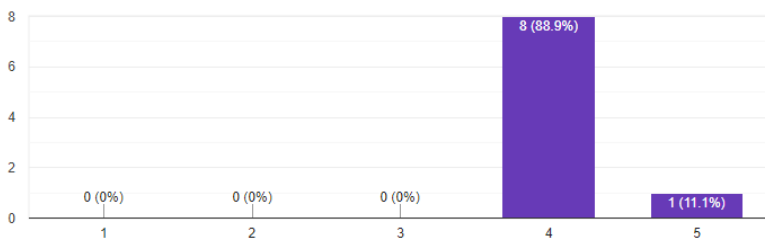

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

4. การเรียนรู้ (Learning)

บูรณาการบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ากับการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาต่าง ๆ หรือ จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การฝึกอบรมทางศิลปวัฒนธรรม เช่น โครงการศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเงินสกุลช่างลำปางสู่การเพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์ด้วยอัตลักษณ์ท้องถิ่น กิจกรรม “การถ่ายทอดอัตลักษณ์และเทคนิคการต่อกดุนลายเครื่องเงินสกุลช่างลำปาง”

คำตอบ 9 ข้อ

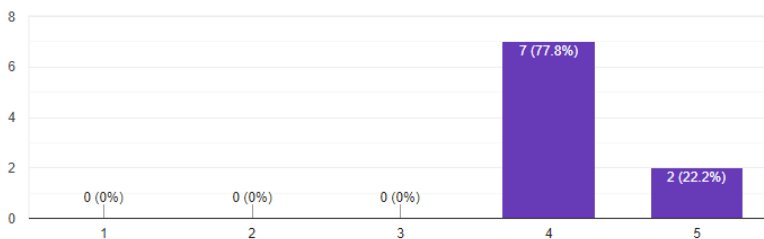

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

5. การแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing)

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปัน เผยแพร่ กระจาย ถ่ายโอนความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ
สู่สาธารณชน ผ่านสื่อที่หลากหลาย เช่น การจัดบรรยาย การจัดทรรศการ เว็บไซต์ เฟรสน์ค ยูทูบ
และด็กต็อก เป็นต้น

คำตอบ 9 ข้อ

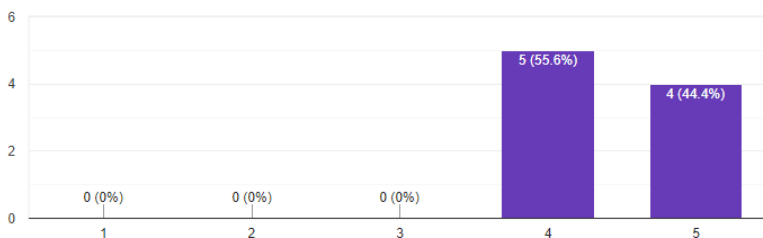
ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น (ต่อ)

6. การประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge Application)

คัด
ลอก

การประยุกต์ใช้ความรู้เป็นกระบวนการที่นำความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ และก่อให้เกิดคุณค่าหรือมูลค่าจากศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้น เช่น การนำไปใช้เพื่อการท่องเที่ยว การนำไปใช้เพื่อการแสดง เป็นต้น

คำตอบ 9 ข้อ

การจัดการความรู้(KM) สายวิชาการ 2565

<http://lpru.in/c1d>

Modelแนวปฏิบัติการถ่ายทอดองค์ความรู้และ

การบริการวิชาการ 2565

<http://lpru.in/s4v>

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ที่ตั้ง : เลขที่ 119 ถนนลำปาง – แม่ทะ บ้านหนองหัวหงอก
หมู่ที่ 9 ตำบลชมพู อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100

โทรศัพท์ : 054-237345

โทรสาร : 054-316780

เว็บไซต์ : <https://ms.lpru.ac.th>

อีเมล : mgts_lpru@hotmail.com

lpru.in/wlf